

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קס"ב ע"ב

פרשת שלח לך

טקסט הזוהר

אמר ההוא סבא דעלייהו, אוף הקא כתיב, ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. מאי פגריכם. דא יצר הרע, כליל דכר ונוקבא. חסרונין דאית בכו, דיצר הרע נחית תדיר לחסרונא, ולא סליק. בקדש מעלין ולא מורידין, במסאבו מורידין תדיר, ולא מעלין. ועל דא אקרון פגריכם, חסרונין דלכון. כמה דאת אמר (שמואל א ל) אשר פגרו מעבור את הנחל וגו', סופא דקרא אוכח, דכתיב יפלו, ולא תפלו. ועל דא, במדבר הזה יתמו אינון פגרים ושם ימותו, בגין דרעותא דקודשא בריך הוא לשיצאה להני פגרים מעלמא, לעלם.

תרגום לעברית

אמר אותו זקן שעליהם, גם כך כתוב, ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. מה זה פגריכם? זה יצר הרע, כולל זכר ונקבה. חסרונות שיש בכם, שייצר הרע יורד תמיד לחסרון, ולא עולה. בקדש מעלים ולא מורידים. בטמאה מורידים תמיד ולא מעלים. ועל זה נקראו פגריכם, חסרונותיכם, כמו שנאמר (שמואל א ל) אשר פגרו מעבר את [ה] נחל וגו'. סוף הפסוק מוכיח, שכתוב יפלו, ולא תפלו. ועל כך, במדבר הזה יתמו אותם פגרים ושם ימותו, משום שרצון הקדוש ברוך הוא להשמיד אותם פגרים מהעולם לעולם.

אמר ליה רבי אילאי, זכאי קשוט, עולו ותחמו, דהא רשו אתמסר לכו, למיעל עד
ההוא אתר דפרוכתא פריסא. זכאה חולקכו. קמו ועאלו גו דוכתא חדא, והו תמן
מאריהון דאגדה, ואנפיהון מנהרן כנהירו דשמשא. אמרו מאן אלין. אמר להון, אלין
מאריהון דאגדה. וחמאן בכל יומא נהירו דאורייתא כדקא יאות. קיימו, ושמעו כמה
מלין חדתין באורייתא, ולא אתיהיב לון רשו למיעל לגוייהו.

תרגום לעברית

אמר להם רבי אילאי, צדיקי אמת, הכנסו וראו, שהרי רשות נמסרה לכם להכניס עד
אותו מקום שפרכת פרוסה. אשרי חלקכם. קמו ונכנסו לתוך מקום אחד, והיו שם
בעלי אגדה, ופניהם מאירים כאור השמש. אמרו, מי אלה? אמר להם, אלה בעלי
אגדה, ורואים בכל יום אור התורה כראוי. עמדו ושמעו כמה דברים חדשים בתורה,
ולא נתנה להם רשות להכניס לתוכם.

טקסט הזוהר

אמר ליה רבי אילאי, עולו לדוכתא אחרא ותחמו. עאלו לגו גנתא אחרא, וחמו אוף
הכי כראן קברין, ומיד מתין. ומתהדרין חין בגופין מנהרן קדישין. אמרי ליה, מאי
האי. אמר ליה, דא עבדי בכל יומא, ומיד דשכבי מתעכלא ההוא זוהמא בישא דקבילו
בקדמיתא, וקיימין מיד בגופין חדתין מנהרין, באינון גופין קדישין דקיימי על טורא
דסיני, כגוונא דאתון חמאן, קיימו כלהו על טורא דסיני, בגופין בלא לכלוכא כלל,
כיון דאמשיכו עליהו יצר הרע, אתהדרו בגופין אחרנין, דגופין קדמאין, גופין
נוכראין, הדא הוא דכתיב, (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עינים מהר חורב.

אמר להם רבי אילאי, הכנסו למקום אחר ותראו. נכנסו לתוך גנה אחרת, וראו גם כך כורים קברים, ומיד מתים, וחוזרים חיים בגופות מאירים קדושים. אמרו לו, מה זה? אמר להם, זה עושים בכל יום, ומיד ששוככים, מתעפלת אותה זהמה רעה שקבלו בתחלה, ועומדים מיד בגופים חדשים מאירים, באותם גופים קדושים שעמדו על הר סיני, כמו שאתם רואים, עמדו כלם על הר סיני בגופים ללא לכלוך כלל. כיון שהמשיכו עליהם יצר הרע, חזרו בגופים אחרים של גופים ראשונים, גופים נכריים, זהו שכתוב (שמות לג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב.

טקסט הזהיר

קלא אתער, זילו אתכנשו, הא אהליאב קאים על קיומיה, וכל אינון קתדראין קמיה. לשעתא פרחו כלהו, ולא חמו מדי, אשתארו בלחודיהו תחות אילנין דגנתא. חמו פתחא אחרא, עאלו תמן, חמו היכלא חדא, עאלו ויתבו תמן. תרין עולימין הוו תמן. זקפו עיינין, וחמו חד משכנא מרקמא בכל זיני ציורין וגוונין דעלמא, ועליה פריס פריסא דנהורא מנצצא, דלא יכלין עיינין לאסתכלא (וכפון תרין מלין חמו גו ההוא משכנא עד אתר פרוכתא פריסא דלא חמו), מתמן ולהלאה לא חמו כלום.

תרגום לעברית

קול התעורר: לכו התכנסו, הרי אהליאב עומד על עמדו, וכל אותן קתדראות עמו. לשעה פרחו כלם ולא ראו דבר. נשארו לבד תחת אילנות הגנה. ראו פתח אחר, נכנסו לשם, ראו היכל אחד, נכנסו וישבו שם. שני עלמים היו שם. הרימו עינים, וראו משכן אחד מרקם בכל מיני ציורים וגוונים של העולם, ועליו פרוסה פריסת אור נוצצת שלא יכולות העינים להסתכל. (וכפי שני מלין ראו תוך אותו המשכן עד מקום פריסת הפרכת שלא ראו) משם והלאה לא ראו כלום.

אֲרַכִּינוּ אוֹדְנִין, וּשְׁמָעוּ חַד קָלָא דְהוּא אָמַר, בְּצִלָּאֵל רַבִּיעָאָה אִיהוּ לְנִהוּרִין עֲלָאִין. יוֹסֵף רַבִּיעָאָה אִיהוּ גּוֹ נְהוּרִין דְּאָדָם קְדָמָאָה. סְלִיקוּ דְלַעֲיָלָא, חֲבִיבָא דְכָלָא. עָלִיהּ כְּתִיב, (במדבר כח) וְנִסְכּוּ רַבִּיעִית הָהִין בְּקֹדֶשׁ וְגו' . מֵאֵן דִּי־סִתְפֹּל וְחָמִי, יִסְמוֹן עֵינֵיהּ. מֵאֵן דְּלֹא יִסְתְּפֹל, חָמִי וְאִתְפַּתַּח. אֵילָנָא דְתַמְנֵי סָרִי, כַּד כָּפִית, יִזְקוּף וְיִתְקַיֵּים. אִי לֹא כָפִית, חוּיָא בִישָׁא אָכִיל לִיהּ. מֵאֵן דְּעָאֵל תִּרְיִן כְּרוּבִין לָגוּ, רַעוּתִיהּ אִתְעַבִּיד. מֵאֵן דְּמַעֲיִין, רַחֲיק מִרַעוּתִיהּ. קָרְבָּנָא דְרַבִּיָּא, שְׁלִים לְאִתְקַבְּלָא. פָּסֵק הָהוּא קָלָא.

תרגום לעברית

הַרְכִּינוּ אֲנִיִּים, וּשְׁמָעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהִיא אוֹמֵר: בְּצִלָּאֵל רַבִּיעִי הוּא לְאוּרוֹת עֲלִיוֹנִים. יוֹסֵף רַבִּיעִי הוּא תוֹף אוּרוֹת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. עָלֶיהָ שֶׁל מַעְלָה חֲבִיבַת הַכֹּל, עָלֶיהָ כְּתוּב (במדבר כח) וְנִסְכּוּ רַבִּיעִית הָהִין בְּקֹדֶשׁ וְגו' . מִי שֶׁיִּסְתְּפֹל וְיִרְאֶה, יִסְמָאוּ עֵינָיו. מִי שֶׁלֹּא יִסְתְּפֹל, יִרְאֶה וְיִפְתָּחוּ עֵינָיו. עֵץ שֶׁל שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה, כְּשֶׁמֶתְכּוּפֶה, יִזְקֶה וְיַעֲמֵד. אִם לֹא מִתְכּוּפֶה, נֶחֱשׁ רַע יֹאכֵל אוֹתוֹ. מִי שֶׁמְכַנֵּס שְׁנֵי כְּרוּבִים לְפָנָיו, רְצוֹנוֹ יַעֲשֶׂה. מִי שֶׁמַּעֲיִין רַחוּק מִרְצוֹנוֹ, קָרִיב הַתִּינוּק שֶׁלֵּם לְהִתְקַבֵּל. פָּסֵק אוֹתוֹ הַקּוֹל.

טקסט הזוהר

אָמְרוּ אֵינּוֹן תִּרְיִן עוֹלִימִין, סִימְנָא אֵית בְּגוּיִיכוּ. אָמְרוּ הִין. אֲפִיקוּ אֵינּוֹן תִּרְיִן וְרִדִּין, אֲרַחוּ בְּהוּ, אָמְרוּ תִיבוּ, עַד דְּתִשְׁמָעוֹן תִּרְיִן מְלִין, בְּרִזִּין עֲתִיקִין, מִגּוּ מְאֲרִי מְתִיבְתָּא, וִיהוֹן תְּדִיר בְּרָזָא בְּגוּיִיכוּ. אָמְרוּ הִין.

תרגום לעברית

אָמְרוּ אוֹתָם שְׁנֵי עֲלָמִים, סִימֵן יֵשׁ בָּכֶם? אָמְרוּ, הִין. הוֹצִיאוּ שְׁנֵי שׁוֹשְׁנִים וְהִרְיָחוּ בָהֶם. אָמְרוּ, שָׁבוּ עַד שֶׁתִּשְׁמָעוּ שְׁנֵי דְבָרִים בְּסוּדוֹת עֲתִיקִים מִתוֹף רֵאשִׁי הִי־שִׁיבָה, וְיִהְיוּ תַמִּיד בְּסוּד בְּתוֹכְכֶם. אָמְרוּ, הִין.

אמר רבי שמעון, כל הגי מלין, וכל מה דחמו, כתבו. וכד מטו הכא, הנה כתיב (תהלים לט) אשמרה דרכי מחטוא בלשוני. ואנא שאילנא לאבי אבא, כמה הוו אינון תרין מלין, ואמר לי חיה ברי, אינון תרין מלין, באנו עלמין, וחרבו עלמין, מאן דאשתמש בהו.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, כל הדברים הללו וכל מה שראו, כתבו. וכשהגיעו לכאן, היה כתוב (תהלים לט) אשמרה דרכי מחטוא בלשוני. ואני שאלתי לאבי אבא, כמה היו אותם שני דברים? ואמר לי, חיה ברי, אותם שני דברים בנו עלמות והחריבו עלמות מי שהשתמש בהם.

טקסט הזוהר

כיון דשמעו אלין תרין מלין, אמרו אינון ינוקי, פוקו פוקו, לית לכו רשותא יתיר למשמע. אפיק חד מנייהו, תפוח אחד, ויהב לון. ואמר, ארחו בדא, ארחו ביה, ונפקו, ומכל דחמו לא אנשו כלום. נפקו.

תרגום לעברית

כיון ששמעו שני דברים אלו, אמרו אותם תינוקות, צאו צאו! אין לכם רשות יותר לשמע! הוציא אחד מהם תפוח אחד, ונתן להם ואמר, הריחו בזה, הריחו בו. ויצאו, ומכל מה שראו לא שכחו כלום. יצאו.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

הא ממנא אחרא, אתא אמר לון, חבריאי, רבי אילאי שדרני לכו, תוריכו ליה הכא אפום מערתא, והוא ייתי ויודע לכו מלין עלאין דלא ידעתון. דאיהו תבע מגו

הָרִי מִמָּנָה אַחֵר בָּא וְאָמַר לָהֶם, חֲבֵרִים, רַבִּי אֵילָאִי שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם, חֲכּוּ לִי כָּאֵן עַל פִּי
הַמַּעֲרָה, וְהוּא יָבֹא וְיִוְדִיעַ לָכֶם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁלֹּא יָדַעְתֶּם. שֶׁהוּא תִּבְעַ מִתּוֹךְ הַיְּשִׁיבָה
שִׁיחָהּ לֹו רְשׁוֹת לְגִלּוֹת לָכֶם דְּבָרִים. יֵצְאוּ אֹתוֹ וְחֲכּוּ עַל פִּי הַמַּעֲרָה, וְהָיוּ מַחְזִירִים
דְּבָרִים זֶה לָזֶה מִכָּל מָה שֶׁרָאוּ וְלָמְדוּ שָׁם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.